

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronkin
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Az új kataszter.

Minden kétségen felül áll, hogy az új kataszter sok tekintetben elhibázott munka. Ezt nem azért mondjuk, mivel a birtokterhet emelte s a földmivelőt, kit minden elemi csapás feltaroztatlanul sujt, e tekintetben is terhelte, hanem mondjuk azért, mivel valódi célját, melyet hivatva lett volna elérni, eltévesztette. A kataszter revíziójának eredeti célja nem adóemelés volt, hanem az, hogy ily úton a létező aránytalanságok kiegyenlítettessenek és az igazságtalan tulterheltetés megszüntetessék, a nélkül azonban, hogy a kataszter és nyilvántartási könyvek közt létező objectivitás ezáltal csorbát szenvedhetne.

Ennek a célnak volt értelme, de az eredménynek, t. i. az adóemelésnek, miután köztudomásu dolog és már illetékes helyen is nem egyszer ismerték el és konstataáltak, hogy az a magyar földbirtok után már a régi kataszter szerint is oly magas, mint sehol: nincs értelme, nincs közigazdasági jogosultsága. Ki tagadhatná, hogy földbirtokunkra több adót reá rakni, egy jelentőségű ne lenne földmivelési érdekeink tönkretételével?

S mégis az egész új kataszteri munkát oda lyukadt ki, miszerint a földadó tetemesen emelkedett, pedig a kormány az adókulcsot leszállította. Igen, a földadókulcsot leszállította, de aztán némely helyen 5—10-szeresen felemelte a tiszta jövedelmet. Honnan

van aztán, hogy habár némely földrészt alsóbb osztályba soroztatott is, az az után járó adó mégis magasabb leend? Most a másod, harmad, negyed osztályba sorozott földek után sokkal magasabb tiszta jövedelem van felvéve a kataszterbe, mint a mekkora volt a régi kataszterben első osztályúnak sorozott birtok után. Következésképp sok helyett még leszállított osztályozás és leszállított adókulcs mellett is négyszeres magasabb adót kell most már fizetni.

De mi nem azért mondjuk elhibázottnak az új katasztert, mert általa az adónk emelkedett, hanem azért, mert igen zavaros dolgoknak lett megte-remtője.

Először is az új osztályozás és minősítés következtében keresztülvitt új területbeosztás és az új helyrajzi számozás egészen összezavarta a birtokot. A mely birtok eddig előfordult ott helyrajzi szám alatt, az most egy birtoktestként szerepelvén, az új kataszterben egyetlen új számot kapott. Ez magában nem volna baj, de bajja, még pedig nagy bajja lesz azáltal, ha az azonosítást a régi öt és az új egy földrészlet között leírás tévedés vagy új területbeosztás miatt nem lehet konstataálni; pedig ez nem lesz oly ritka eset, hogy naponként fel ne merülhetne.

De hátha még az új katasztert összehasonlítjuk a nyilvántartási könyvekkel, mint a melyek eddig összhangzóak voltak, hogyan fognak ezek összeilleni? Már most mekkora bonyodalmak

fognak származni, midőn a nyilvántartási könyvek átalakítására vagyis régi helyrajzi számoknak az új számokkal való feleltetésére fog a sor kerülni? Hisz azt képzelnem sem lehet, hogy teljesen egy objectumot képező dolog, melyet ezer ok fűz össze, így maradjon és bizonyos ügyeknél mindig ott figuráljon. A telekkönyvi hivatal igen sok birtok-testnél nemcsak egészen más osztályozást, más miveltési ágat és más területnagyságot, de sőt sok régi és új helyrajzi számot fog találni, melyek nyilvántartási könyveivel összhangzóak, míg a szomszéd területen már szétágazóak, s úgy hogy higgye valamelyiket? És ekkor mit fog csinálni a telekkönyvi hivatal? Más területnagyság, másként jelzett szám, más minősítés; hogyan írja tehát a régi számok helyett az újakat személyes meggyőződésen kívül?

Eddig laikus ember is el tudott valamennyire igazodni a számokon, de ezután mit csinálnak a községi hivatalnokok becslések, adás-vevési szerződések, vázlatrajz-készítések s más eseteknél, mikor semmi sem összhangzó a nyilvántartási könyv és az új kataszter intézményeinél?

Az új kataszterből előreláthatólag olyan bonyodalom keletkezik, mely egyfelől hosszú és fáradságos tárgyalásokra és kitérítészásra fog vezetni s másfelől mégsem fog a helyzet tisztábbá hozatalára vezetni soha; tehát míg egy újabb és kikerülhetlenné vált revízió véget nem fog vetni e visszas helyzetnek

addig gyökeret ver bennünk azon meggyőződés is, hogy soha sem jó valamely törvényt módosítani, hanem ha ez szűkséggé vált, a nélkül, hogy toldoznánk, foltoznánk, alakítsunk ujat. A ki ismeri az új kataszter által szült viszonyokat, elképzelheti, hogy az mennyire össze fogja zavarni a sok helyen már ugyis eléggé zavaros telekkönyveket.

(Vége köv.)

B—y.

A m.-vásárhelyi kir. tábla és a „Kolozs. Közlöny“ M. P.-je.

(Folytatás.)

A kir. táblával kapcsolatosan kir. ügyek igazgatósága is ide helyeztetvén, a kir. táblai inokai karok e hazarész ifjuságát, virágát vonták és tartották a város kebelében. Főuraink nagy része állandó tartózkodási helyeül választotta, saját palotákat építvén a maga számára, a mit városunk legszebb épületeinek keletkezése és fenmaradt nevezete most is tanúsít. A nagyhirű és e hazarészben páratlan Teleky könyvtár és helyisége, valamint a kir. tábla épülete is ezen lendületnek volt kifolyása. Az ipar, kereskedelem, főleg a dohányban kiváló fokra emelkedett, a jöllét, vagyonsodás, pénzforgalom általánossá lett. A mi kiterjedt a vidékre, a Székelyföldre, a melynek távolabb lakói is, mint a sz.-udvarhelyi, csiki és gyergyóiak iparczikkeit, áruikat, még heti vásáraik alkalmával is ide szokták szállítani, még most is ide szállítják.

Intellectualis szempontból, a régi kir. táblának ittenléte, a nagy Teleky könyvtár berendezése, megnyitása és használata és használhatóságán kívül, nemcsak a városnak,

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy kis kutya halálára.

Hát te is itt hagyál, édes kicsi szolgálóm?
Bucsuzól még csak azt sem mondtád, hogy:
[hámm!]
Hej pedig, a mit! ... de — nem hányom fel
[neked:]
A mit veled tettem, azt megérdemeltem.
Sok jó s rossz napomban hű kísérem valál,
Mig el nem ragada az a kutya halál.

Uton és útfélen kísérgetőd léptem;
Kutyaharapástól melletted nem féltem.
Életem, vagyonomból féltett volt előttem,
A rossz embert hozzád be nem eresztetted.
Álmaim fölött is éberen virasztál,
És sok csirketolvajt el-tovariasztál.

Rossz cigánygyereket, egeret és patkányt,
Idegen malacot és idegen macskát,
Rongyos koldusnépet, gyanus embereket
— Akármiként kértek, incselkedtek veled —
Üldöztetted, kergettetted, haraptad az inát.
Oh, csak azt a halált el marni nem bírad!

Nagy volt az érdemed, nagy volt a hűséged;
De a legnagyobb volt nemes büszkeséged:
Régóta nem láttad a napnak világát,
Mégsem kérted senki könyörödményát.

Korrogott is gyomrod e miatt eleget;
De nem fogadtál el idegen kenyeret.

Szegény kis Ūrge, te! ... Oh, ha te azt
látnád! ...
Ugy sajnállak; jobban nem sajnál az apád;
Hát aztán még Juezi, a konyhaszolgáló?! ...
Ki akar hervadni az árnyékvilágból;
Azon busul mindig, azért könnyez szemem:
Ki nyálja az edényt fényesre helyette.

És feleségem is buslakodva jár-kel,
Mióta a bundád a földbe zárták el.
Oda van a forrás, oda van a bánya,
Honnan amnyi „áldás“ tagjainkra szálla! ...
És ezért hallani örökös sohaját!
„Oh, honnan kapok már amnyi sok szép
[balhát?:]“

Édes kicsi szolgálóm, legyen álmod nyugodt!
Álmodjál békében sok nyársonszült nyulat!
És ha úgy esik, hogy a magas egekben
Én leszek a kutya s te az ur felettem:
Légy kegyelmes hozzám s ne állj boszút
[rajtam:]
Nekivánd, mikor versz, hogy a talpad nyáljam.

(Borszék, 1884. aug. 8.)

Szabó István.

Kirándulás a Tarkőre.

(Folytatás.)

Mindenki aludt s a különböző gondolatok a horkolás dur és moll hangnemeiből voltak egyedül megítélhetők; Laczi barátunk virasztott egyedül kitaratólag. Magam is szundikáltam; de a félelem, hogy egy szikra mindnyájunkat felperzselhet, nem engedte, hogy mélyebb álomba merüljek.

Végre a hajnal fénylő szárnyaival elsuhan, mindnyáján felugrottunk egyik lovásznak által sötét szobánkba bebocsátott hajnali fényre s rövid reggelizés után lóra pattanva, tovább haladtunk a dánfalvi „Bükk havas“ megsejmlésére.

Hűvös volt a levegő, mint akár késő ősszel; a látkör a völgyekből felemelkedő felhők által kis térre szorult. Sok meglehetősen és sivár téreim mentünk keresztül a „Szakadát“ és „Rajteg“ erdőségekre, míg végre a Bükkhavas romladványai közé jutottunk, hol a lovakat magukra hagyva, csakis gyalog tudtunk a semmivé tett erdőn keresztül hatolni.

Egy legelő és kaszálónak használt dombocska állott előttünk, melyen egy csángó atyánkfa egész háznépével szénacsinalással foglalkozott.

Három darab kuvasz érkezett üdvözle-

tünkre s felhívta a gazda figyelmét az érkező karavánra.

A családfő, ki 50—60 évnél idősebbnek nem látszik, de állítása szerint még II. Leopold uralkodása alatt született, már szintén családosa fiával közelgett az üdvözlésünkre.

Ezen ember pár hóval ezelőtt vásárolta meg a „Jávárdi“ havast 30,000 frton s most itt lakik annak egyik térségén. Kinézése igénytelen, de bárha közelebb áll a 100 évhez, mint a 90-hez, hegyen-völgyön úgy jár, mint egy zerge. Beteg nem volt még soha, a fáradást és nehéz légzést nem ismeri, jóllehet örökké a hegyeket mászsa. Viselete oláhos, de oly szépen beszéli a magyar nyelvet, mint akár a m. tud. akadémia elnöke. Egész ösztönességgel hívott a hajlékába, minthogy azonban mélyen a völgyben fektűt, csakis egy tiszta fazakat kértünk, hogy Laczi barátunk theát főzzön reggelire.

A mellettkű levő friss forrásból vizet hozattunk s nemsokára elkészült a thea, melynek oly vastag habja képződött, mint akár a habos kávénak. Lefújtuk a tetejét és oly étvágygyal szüröslögtettük, mint soha máskor. Oly jól esett, hogy egyhangulag eldöntöttük: a thea csakis zsiros madarasi fazékban főzve kitűnő!

Mig mi theáztunk, a dánfalvi 3 tagu kíséretet a csángók vendége volt, és igen jó

hanem e hazarésznek egyik legragyogóbb multját tárja előnkbe, az Aranka György irodalmi működése korában.

A ki a mult század utolsó és e század első tizedeiben, mint a kir. tábla bírja, itten lakozván, oly irodalmi közt alapított és munkásságot fejtett ki, a mely nemzeti nyelvünket, szellemi önértékünket, munkásságunkat felemelve, uttörőül, vezérszövénekül szolgált nemcsak a kis hazarészben, hanem a Királyhágón tül, e tekintetben tespedésben és tetszhalálban sanylódo anyarszágnak is.

Kétségtelen bizonyosága ez annak, hogy e kis hazarész nemcsak a hit, az alkotmányos szabadság, hanem a nyelv, a nemzet legszentebb attributumai megvédésében, fenntartásában megelőzte és oly szolgálátokat tett az anyarszágnak, a melynek létezését, fennállását kiváló mérvben köszönheti és sorsa függővé tétetett.

Ez irodalmi társaság elnöke a nagy-névű és érdemű erdélyi főkörmányzó gróf Bánffy György volt és tagjai a kir. tábla bírái, igénytelen tanárok, ügyvédek, szélesebb körben az erdélyi arisztokrácia, főbb hivatalnokai és hazai tudósainak nagy része még az anyarszágból is, a mit Aranka Györgynek fennmaradt irományai, levelezései tanusítanak. Ezen társaság életét lelke, szelleme maga a székelv származásu Aranka György volt, a kinek nemcsak az oly nagy horderejű és kiterjedésű irodalmi mozgalomnak központi szervezése körüli tehetőségei bámulatra méltók, hanem azon sokoldalú munkássága is, a melynél fogva egy magyar tudós-társaság létesíthetőségért, annak országos támogatásáért terjedelmes operatumokat, memorandumokat, felterjesztéseket intézett az országgyűlés elébe is.

Működési körét kiterjeszté a tudomány különböző ágai művelésére, a magyar színeszet állandósítására és más szép mesterségek fejlesztésére.

E korban és hatása folytán Houchard műkertész rendezte be a Teleky-kertet és a most diszes Elbát sétánynyá, mulatóhelyekké, Bodor a hires gépész vezette a piaci szökőkutak, hidak és más korszerű közművek építését. Boér és Szabó János, városunk szülöttei, tüntek ki és váltak hirneves kép-festőkké.

Ez a kor lelkesítette Csokonait a „Marosvásárhelyi gondolatok“ című verse megírására és annak közérdekű fontos voltára tájékoztatásul szolgálának és világot vetetnek Csokonainak 1798-ban Aranka Györgyhöz intézett levelének következő sorai:

„Nálunk nem a hazának fiai változtak el, hanem a haza; vagy talán nem is a haza, hanem egyéb. Boldog vagy, oh, kised Erdély, bár a hires Európának legvégibb szélein fekszel is, boldog vagy te és fogadd be a legutolsó nagyarnak szeméit, mikor mi

fogadtatásban részesülhettek, mert alig tudtuk őket onnan felkiabálni.

Mintegy 1 1/2 órai ittlét után d. e. 10 órakor megindultunk, hogy a Bükkhavast megkerüljük. A lovakat hasonnevű patak völgyén vezették el kerülő utakon, mert a szivtelen pusztítás maradványai között semmiféle állat sem tudna átgázolni.

Egy magaslaton, honnan már igen tágas kilátás kínálkozott, megállottunk; szorult szívvel és könnytelt szemekkel kerestük, hogy mértföldekre kiterjedő területen hol lehetne egy ép erdőcskét látni. Mindenfelé csak szándékos pusztítás volt látható. Milliő meg milliő fa hever a földön, a nélkül, hogy valaki azok értékesítéséről elmélkednék. Lerontották még a legmeredekebb és sziklás oldalakon fekvő erdőket is, hogy legelőket alkossanak. Pedig azon területeken, mint a világ világ lesz, legelőt nem csinálhatnak.

Az kétséget nem szenved, hogy ezen területekről Dánfalva, Karczfalva, Szent-Tamás, Madaras, Szent-Domokos és a többi birtokos községek a fát haza nem szállíthatják, mert az oda vezető utak rendkívül rosszak, sőt részben nincsenek is; de igen is lehetne értékesíteni azt a rengeteg sok fát a Bükkhavas pataka völgyén a Hidegségen

már vagy osztrákok vagy rusznyákok le-szünk az Árpád és 7 kapitányok sirja felett.

De nem panaszkodom, biztat engemet a szűk Erdély, még ha Magyarország Shyriává lesz is; biztat engemet ez a kis társaság, melynek törekedése a Duna s a Tisza négy tágas circulusait megszügyeníti. Vajha ti hozzátok, Bethlen fejedelem nagylelkű polgárai, vajha ti hozzátok csak egyszer beutazhatnék, oh akkor Volga és Casium kiköltözött lakossáinak, édes elhunyt őseimnek ereklyéjét bámulhatnám máz nélküli egyenességekben.“
(Folytatása következik.)

Ágostonfalva-mitács-uzvölgyi ut államosítása.

A folyó évi július hó 31-én tartott törvényhatósági közgyűlésen Györffy Gyula orsz. képviselő ezen utvonatnak, állami költségen leendő kiépítésére egy indítványt terjesztett elő.

Ezen indítvány véleményezés végett kiadott az államépítészeti hivatalnak.

A vélemény az egész utvonat két részre osztja; egyik Ágostonfalvától Mitácsig, melynek kiépítése, a vélemény szerint is, közlekedési, gazdasági, de különösen hadászati tekintetben Csikmegyének életfeltétele, mert ezáltal nemcsak nyers terményeink lennének versenyképesebbek a szállítás olcsósága és a mostani nehézkes, gyakran elidegenítőleg ható közlekedés miatt, hanem egy keleti háború esetén nem lennének egész védtelenül kitéve az ellenség martalékául. Már régebben kellett volna gondolkozni ennek kiépítéséről, mert ha Csikszeredát vesz-szük kiindulási pontul, a jelenlegi Héjjasfalufelé vezető uton körülbelül 14 óra alatt érünk vasutat, míg a szóban forgó uton leg-fennebb 5 óra alatt.

Már pedig a mai kifejtett harcászat mellett 9 órai késedelem az egész csata elvesztését vonja maga után.

A második rész Mitácsról Uzvölgyig, a véleményező hivatalnak nem oly fontos, mint az indítványt tevőnek, mennyiben a gyimesi, soosmezői és brassói szoros már annyira magához ragadta a kereskedelmet, hogy ezen ut kiépítése épen semmi eredményt nem tudna felmutatni.

Ennyiben kívántam röviden ismertetni ez utra vonatkozó tényleges állapotot, hogy ha ezen ügy a törvényhatósági közgyűlés elé kerül, ki-ki egész tájékozottsággal járuljon ugy szavazatával, mint munkálkodásával az Ágostonfalva-mitácsi állami ut létesítéséhez.

D. J.

keresztül a szépvíz-gyimesi országuton és pedig roppant könnyű szerrel.

Sajnos azonban, hogy székelv atyánkfiai csak akkor tartják az erdőt becsesnek, ha onnan a fát saját falujukba szállíthatják s nem gondolják meg, hogy a Bükkhavas patakán levő fűrészeken deszkát, léczet lehetne vágatni és Szépvíz felé az országuton bármely piacra lehetne szállítani.

A mi halad, az nem marad. Nem kételkedünk abban, hogy az erdőrendezés és a tilalom mellett tanácsos is fog szolgálai, hogy a távolabb fekvő erdőségek miként értékesíthessenek.

A Bükkhavas lerontott és leromlott fái közül mintegy 1 1/2 órai kínos mászkálás után a Rétek patakán keresztül eljutottunk a Rajteg tetejére, hol a balánbányai bányatársulat küldötteivel együtt, kik épen a mi felkeresésünkre indultak, neki mentünk azon szerencsétlen utnak, hol életünk már csak egy pókhálón függött s a kétségbeesés bunkós botja lebegett felettünk, midőn az elől menőket lovastól együtt a süppedékbe sülyedni láttuk.

Béla barátunk, mint az ilyesmikkel már megbarátkozott erdősz, roppant lélek-jelenlétel s bámulandó bátorsággal indult a nagy fű közé, hogy utat törjön a hátra levőknek. Megfagyott ereinkben a vér s a vi-

A csikszeredai polgári leányiskola terve.

A csikszeredai polgári leányiskolához tervének elkészítésére még mult évben a megyei törvényhatósági közgyűlés pályázatot hirdetett. A pályázati határidő folyó évi márczius hóban le is járt, de az eredményről épen semmit sem lehetett hallani. Elhitetni kívántuk magunkkal, hogy csak a pályázati hirdetés fog emlékeztetni az új polgári leányiskolához, a tanítás pedig ezentul is a régi egészségtelen, roskadozó épületben folyik.

A késedelem okát felfogni nem tudjuk, mert az épület építéséhez jövő tavasszal hozzá akarnak kezdeni, már pedig ilyen, talán századokra szóló iskolaház tervezésénél kívánatos volna, hogy a vállalkozó is legalább félévvel előbb készüljön az építéshez és az anyagokat beszerezze.

Innen van, hogy az újabb időben épített nagyobb szabásu megyei vagy más háznak hol stakatura, hol oldalfalai omlanak be, mert az építésnek azonnali megkezdésénél a vállalkozó is csak nyers faanyagot szerezhet be és alkalmazhat.

A mérnöki hivatalnak elbírálás végett kiadott pályamunkákról véleménye körülbelől következőkben foglalható össze:

A fentemlített iskolaházra 9 pályamunka érkezett be. Ezek közül az itteni követelt feltételekhez mérten 4 kiemelkedőbb terv van:

1. a „Salus publica“ című, mely a programot leginkább megközelíti, mennyiben a szobák csoportosítását igen szerencsésen oldja meg, a világítás és közlekedés kifogástalan és az előirt méreteket a legpárányibb részletelig betartja. Azonban árnyoldala az, hogy homlokzata külső csint nem mutat. Ezen mű szerzőjének kívánja nevezett hivatal az első díjat 350 frtot kiadni;

2. az „Ipar és tudomány“ című is megközelíti a programot, csak hogy mivel az épület hátsó részét az elsőnél fennebb emeli szerző, a közlekedés nagyon nehéz, és a mű értéke ez által csökken. A második 150 frt jutalomra ajánlatik;

3. harmadik helyen áll a „+“ alakú pályaterv, mely szintén meglehetősen sikerült munka, de a folyósók sátek, a pincehelyiségek czélszerűtlenül vannak beosztva és a felügyelői lakás és az árnyékszék elhelyezése nem felel meg a követelményeknek;

4. a „Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül“ című, daczára, hogy a programot pontossággal betartja, az épület főbeosztása folytán a helyet nem tudja kellőleg kihasználni.

Két utóbbi terv szerzőinek dicsőre elismerés szavazása javasoltatik.

Még aztán vannak: a „Balaton“ és

lág megsemmisülésének fogalma lepott meg mindnyájunkat, midőn láttuk, hogy barátunk lovastól együtt alázuhant, lovának csak feje, neki pedig törzse volt még látható. Kilencz torok kiáltotta: „Ugorjék le a lóról“, mialatt barátunk egész tánczmeisteri módon egy 10 m² területű szigetre ugrott s ezzel ugy magát, mint lovát a törpék honába való jutástól megmentette.

Haton voltunk még hátra, kik a lovakról leszállva kísérlettük meg a pokoli utat átgázolni. Midőn már 5 percnyi tusakodással a veszélyen túl voltunk, elgondoltam magamban: ha most nem vitt el bennünket az ördög, nehezen fog még ily könnyen kézre keríthetni.

Dobogó szívvel és szorult kebellet mászkáltunk térdig az ingoványos és süppedékes talajon, s midőn már túl voltunk a veszélyen, sajnálkozva szemléltük a szegény párákat, mint igyekeznek a megsemmisülés kegyetlen örvényéből kigázolni.

Midőn minden veszélyből kiszabadultunk, kevés szünet után lóra ülve is a felett halottunk, hogy Béla barátunk mily ügyes salto mortale-val menekült meg a halál torkából.

Halálsápadtan is egymáson neveltünk, mert hisz ez emberi gyarlóságunkban rejlik.
(Folytatása következik.)

„Honfy“ című tervek; előbbinél a jobb szárny a mostani épület mögé tervezetvén, a homlokzat épen semmi imponansságot nem mutat; míg az utóbbi az épületet 3 egészen külön álló fedél alá tervezi, mi által rendeltetésének az iskolaház épen nem felelhetne meg.

A „Czélzertűség“ címűnek a területe legkisebb, s épen azért a szobák összezsúfolása miatt sötétek is. Különbön a terv nagyon imponans és hol térszűke van, pl. városokban, figyelemre méltó terv volna, csak hogy a programhoz csak részben alkalmazkodik.

„Licht und Luft“ című terv igen sötét pinczefolyósókkal bir; az árnyékszék és virágház czélszerűtlenül van beosztva, s még hozzá a disznóól a hijuba van tervezve.

„Arbeit ehrt den Mann“ címűben a világítás kitűnő, de épen e miatt a folyósókat nagyon megnyújtotta és a program-pontokat nem tartotta be.

Véleményező azonban előre bocsátotta, hogy ezen bírálatnál őt a program betartása, az épület világossága, szellőssége, a közlekedés kényelmessége és az építés költségeinek minimuma vezette.

Ezen véleményből kiténik, hogy legal-kalmasabb terv a kivitelre a „Salus publica“ című, melynek csakis a homlokzatán kellene változtatást tenni.

Most már nincs egyéb hátra, mint az illető bizottság a vélemény felett döntsön és az építési árlejtést hamarosan kihirdesse, hogy a vállalkozó ne kényszerítessék körülbelől 70 ezer forintos vállalatnál is készületlenül fogni az építéshez.

Ijepoute.

Tengeri fürdői levél.

Kusztendje, 1884. aug. 18.

(II-ik közlemény.)

Szilisztriát e hó 13-án d. u. 3 órakor elhagyván, 6 1/2 órakor hajón Csernavodához (Baszkő) érkeztem, hol azonnal vonatra szállva, Medzsidián át este pont 9 órakor a tengerhez, azaz ide jutottam, s azóta itt vagyok, mert a Bosporusban fennálló Quarantaine messze távoli utamban megakasztott. Mit néhány nap alatt láttam, észleltem, abból egyet-mást elmondok. Kinek ideje van, olvassa el, ha tetszik; hisz olvasni mégis csak könnyebb, mint írni.

Ez a város a tenger felett mintegy 15 meter magasságban fennsikol, délkeletre a tengerbe rendetlen háromszög alakban be-ekelve fekszik; állandó lakosságának száma hiteles forrás szerint, 5 ezer, de az az itt levő 2 lovas-, 2 gyalog-ezred egy határvéd-zászlóalj és a jövő-menő idegenekkel együtt a 10,000-et meghaladja. Az állandó lakosság-nak hasonfele tatár és török, a más fele keresztények közt oszlik meg; ezek közt a legnagyobb szám görög. Az ezredek számában benne van azon tatár-török ezred is, mely közelebb zuáv mintára alakított; derék, piros fezes regiment, akár mint a magyar.

Itt consulaik által a következő hatalmak vannak képviselve: Anglia, Franciaország, Németország, Görögország, az oszmán birodalom, Belgium, Spanyolország, Persia, Oroszország, Svédia és Norvégia, Olaszország és Ausztia-Magyarország. A mi consulunk Liccu Antal előzőkeny uri ember; sokféle nyelven beszél, csupán magyarul nem.

A mi a fürdést illeti, arra nézve nincs valami bizonyos határozott rendszer megállapítva; fürdik mindenki akkor, mikor akar, s fürdik ott, a hol tetszik. Igaz, hogy a tenger felett vannak fürdőintézetek; ki ott fürdik: fizet félfrankot; ki egyebütt: semmit. Így a nagy többség ingyen fürödhetik s ép oly biztosan, mint az intézetnél; mert a tengerbe 10--30--50 öltre is be lehet menni s feneke olyan, mint a legfinomabb házpadlás; vize mérsékelt sós s tullanysa. Az életmód olcsóbb, mint Előpatakon. A tenger-part félhold alakban mind restaurációból és hotelből áll; ezek közt van a „Hotel Carl I.“ No már ez meg is felel a király nevének; egy angol társaság építette; alig hiszem, hogy tulszárnyalja Európában egy hotel is.

Itt rendszeresen minden este három katonai zenekar játszik: egy a tengerparti boulevardon, egy a központban, egy pedig a tatár-török kertben. Én legtöbbször ide járok, mert ide vonz szívem, lelkem. Pedig üres a kert; nem is csoda, mert ... Hanem fenn van Allah.

Én a török-tatár szokásokba s gyarló társadalomba már meglehetősen beleéltem magamat; bizonyos utakon, módokon még a családi szentélyekbe is bepillantottam. (Juj! még most is borsózik a hátam.) A templomokat szorgalmasan látogattam, persze baksis mellett, s most e helyen csak annyit mondhatok el, hogy itt a muzulmán nők szinte szánandóbb helyzetben vannak, mint nálunk a sátoros cigányok. Itt a nők nem szabad látni, láttatni; akarat, vágya nincs; társadalmat nem ismer; egy szóval jogokat nem élvez, de bizony ... kötelességet sem teljesít; süt, főz, mos stb. a férfi.

Néhány török-tatár házban megfordultam, s mit láttam? gyékénynyel, csergével vagy szőnyeggel bevont házpaddal s azon ülő, henylő vagy varró, fényes, kicsi szemű, sárgára festett körmű és ujjbegyű s arany-színre festett hajú asszonyokat és leányokat. A leányok haja 30—40 tincsbe (ágba) fonva, vállakon függ; egy 16 éves tatár leánynak vállán magam számláltam meg 94 tincset.

Ez a város a macskák rezidenziális városa; jönnek-mennek, senki sem mondja tulajdonának, mindenütt szívesen látják s azzal tovább mennek; hevernek utcákon kereskedések előtt stb. Bántani azokat tilos, hanem én azért úgy két szem közt szobamból az ablakomon át a tenger felé úgy kinádpálcáztam kettőt, hogy eddig a Márvány-tengerben vannak.

A magas, karcsú torony kerek erkélyéről a hógéa (pap) minden 24 órában négyszer hívja az igaz hívőket imára, zengzetesen énekelve ezt:

„Allah kepir, Bin veka Marschalah, Huka verifi cool majdini; Allah evel, ével Allah!“ Én magyarra így fordítottam le: „Az Isten nagy; az ő hatalma tulszárnyalhatlan; jertek hozzá s kérjétek, ő megbocsát; Isten mindennekfelett az első Isien.“

Honnan fogom III-ik közleményemet küldeni, még nem tudom.

Bitai Baikó Lajos.

Levelezés.

Csikmegye.

Tusnád, 1884. aug. 22-én.

(Tusnád fűrdő jövője.)

Folyó hó 20-án a tusnádi birtokosság igen fontos dolgok felett hozott határozatot, melyek által a fűrdő jövőjét kétségek nélkül biztosítani fogják.

A tárgy a fűrdő építése volt. A csekély számban megjelent tagok a kivitel módzataira nézve két részre osztottak, a kisebbség Imets F. Jákó indítványát áhajította volna keresztül vinni, hogy vegyék ki a fűrdőt 30 évre, építsék fel s minden hasznát ezen idő alatt ők huzzanak; a többség nem tartván a fűrdő jövő emelkedésével összeférhetőnek, hogy a jövedelmeket egymás között kiosszák, kölcsön pénzből akarja a fűrdőt kiépíteni.

Györfy Gyula képviselő megígérte ugyan, hogy valamelyik pesti bankból szerezni fog 40,000 forintot 4—5%-ra, de mint az eredmény mutatja, nem tudott ezen ígéretének eleget tenni.

Igy állván a dolgok, Miklósi József, a fűrdőtársaság érdemes titkára, azon indítványt tette, hogy a birtokosság mindenik tagja szólíttassék fel, hogy a fűrdő újra építésére 500 frttól felfelé kölcsön összeget irjon alá s az így 6 százalékra adott pénzből történjék az kiépítés. Ezen indítványt elfogadtatták s még azon gyűlésen 21,500 forint iratott alá, jöllehet a vagyonosabb rész nem volt jelen az értekezleten. Kimondatott egy szersmind, hogy jövőre az fog a fűrdő dolgaiba beleszólhatni, ki a kölcsön adáshoz hozzá járul és pedig minden 500 forint után egy szavattal.

Minthogy a legszebb tervet, a fűrdő kiépítésére nézve, Szlovák József karlsbadi építész készítette, de a mely rendkívül költséges voltánál fogva egészen el nem fogadható, elhatároztattott, hogy szólíttassék fel Szlovák, hogy engedné át tervét a társaságnak 1000 frt tiszteletdíjért és azután szeptember 14-re hivassanak meg brassói Gaiser és Könhoffer vállalkozók is saját terveikkel, s a két tervből készíttessék egy, a pénzmennyiségnek megfelelő új tervrajz.

Ugyanez kimondatott, hogy az 1885-iki országos kiállítás plasztikai panorámájában és pedig az első sorozatban a tusnádi fűrdő is képviseltessék, mi végre 600 frt megfizetésre tartott.

Mindkét határozat oly nevezetes és nagy horderejű, hogy azokban a fűrdő emelkedésének magva van elhíntve.

Már fényképész is van felfogadva, hogy a fűrdő egyes részeit a kiállítási bizottság részére elkészítse.

Most már bizton remélhetjük, hogy Tusnád 3—4 év alatt Magyarország első fűrdői közé fog emelkedni.

x—y.

Nagy-Kászon, 1884. aug. 20.

Tek. szerkesztő ur!

Semmi sem dicséretesebb s magasztosabb, mint a pénz — ha van — jótékony ságra fordítani; mert nincs boldogítottabb a jótékonyág erényénél, mely kellemes élvezetet nyújt a nemes szívnek.

Ezen tudat lelkesítette a gyönyörű fekvéssel bíró és jótékony hatású savanyú vizéről híres kászáni fűrdő tisztelekre méltó vendégeit, kik ez évi aug. hó 15-én jöreményű gyermekekkel szavalati előadást rendezvén, annak jövedelmét — 14 frt 40 krt — méltóságos Balási Lajos fűrdőtulajdonos ur iránti tiszteletből a nagykászáni iskolának ajándékozták, oly kézzel, hogy az, mint alapítvány, Balási Lajos nevet hordozhasson s oly czéllal, hogy „ezen összeg kamataiból minden iskolai év végén jó tanuló gyermekeknek jutalom adassék.“

Méltóságos Balási Lajos ur, kit Nagy-Kászon jötevőjének méltán s örömmel nevezhetünk; ki ez előtt néhány hónappal is — csendben, zaj nélkül — Nagy-Kászonnak egy templomi harang beszerzési költségei fedezésére nagylelkűen 100, irva: egyszáz forint készpénzt ajándékozott; a hozzá intért kérést elfogadván, az előbb irt összeget 20 frtra kegyeskedett kiegészíteni s úgy az iskola pénztárának átadni azt, ez uttal is nyomatékos bizonyosságot tévén emez igazságról: élni közönséges természeti jelenség, de helyesen s a közjó előmozdítására élni: a műveltség és értelem vívmánya.

Közreműködtek, illetőleg szavaltak: kézdivásárhelyi t. Török Bálint ur jöreményű gyermekei: Andor és Ajda, t. Bartha Ignác kir. alügyész ur kellemes leánya: Melinda, és t. Molnár Dénes városkapitány ur jó magyaros tyussal megáldott derék fia: Kálmán.

Gazdagítsa Isten ezen kedves gyermekeket az erényre vezető tudomány bőségével, nemes szívű szülőiknek kifogyhatlan örömére; nevelje Isten őket a nevelés főlelmé: a vallásosság igaz szeretetében, hogy ne tévesszék szemük elől a való értelemben vett művelt emberek eme meggyőződését: a tudás vallásosság nélkül olyan, mint a világoosság meleg nélkül: nem termékenyítő.

1—1 frt belépti díjt fizettek a következő urak és urnők: Kézdi-Vásárhelyről: Bartha Ignác kir. alügyész, Molnár Dénes városkapitány és neje, Török Bálintné, Balog Izra kir. törvysz. bíró és neje, Szilveszter Dénes albiró és neje, Szöcs József polgármester és neje; Székely-Udvarhelyről: ns. Szeles Teréz k. a.; Nagy-Kászonból: Bocskor Károly jegyző és neje, Irk N. Mátyás orvos és neje; Csik-Szentmártonból: Gál István kir. albiró; Aradról: Dr. Jancsó Benedek tanár és neje; Nagy-Ajtáról: Dévai Antalné urasszony; Baróthról: Biró Albertné urasszony; Temesvárról: Tihanyi Viktorné urasszony. Ambrus Józsefné urasszony Jakabfalváról 40 krt.

Fogadják a kedves közreműködők és a nemes szívű adakozók a nagykászáni r. kath. iskolaszék leghálásabb köszönetét, s legyen jutalmuk azon boldogító tudat, hogy „Isten a jókedvű adakozókat szereti.“ f.

Apróságok.

— Kossuth Lajos nagy hazánkfia névnapjára ünnepélyt rendezett a mult vasárnap kézdivásárhelyi Kréniczky Károly ur. Mintegy 40-en élvezték a derék, hazafias érzelmű háziur szíves vendégszeretetét. Jelen volt a Rikán belőli honvéd-egylet elnöke K. Horvát Ignác v. h. h. alezredes és még számos 48-as honvéd. Vacsora alatt egymást érte a sok sikerült pohárköszöntő, melyeket taraczkidurrogás követett. A kedélyes, hazafias multság 3 órákor ért véget.

— A rendőrség köréből. A kézdivásárhelyi rendőrség a mult szombaton razziaát tartott s nem kevesebb, mint 26 db csavargó koldus és cigány került a fogdába. Ezzel kapcsolatosan, mint igen öröndetes jelenséget, meg kell említenünk, hogy erőlyes h. rendőrkapitányunk a városunkban eddig annyira elhanyagolt koldusügyet rendezés alá vette s így végre meg leszünk mentve azon nagyobb részben munkakerülő, idegen csavargóktól, kik szombaton s vasárnapokon is sáskahadként lepik el a várost. A könyörületességet szívesen gyakorolja az ember ott, a hol a segélyre szükség van, de hogy ép és munkabíró emberek üzletszerűen folytassák a koldulást, az nem engedhető meg; így tehát csak gratulálnunk kell rendőrségünk erőlyes intézkedésének.

— Kézdi-Vásárhelyt a polgármester és rendőrség szigorú rendeletet bocsátott ki, hogy a vendéglők és kocsmák — a kolerajárvány tartamaig — este 10 órákor bezárandók. Kivételt képeznek erre nézve a szállodák, a melyek a netalán éjjel érkezendő idegen vendégek kedvéért tovább is nyitva tarthatók.

— Véres párbaj volt f. hó 21-én a csikszeredai várban Molnár Lajos kir. adófelügyelő-helyettes és Bonis Sámuel kolozsvári egyetemi polgár között. Miként a fáma beszéli, egy mindkét fiatal előtt érdekessé vált milliomas szivecske féltéséből keletkezett a sérelem s azon szomorú véget ért, hogy M. L. kihívó mellén és jobb karján súlyos sebet kapott.

— Az időjárás Háromszéken az utóbbi napokban igen kedvezőtlené vált. A folytonosan uralgó hideg őszi szelek annyira lehűtötték a levegőt, hogy az ember könnyen elbírija a téli kabátot. Hétfőn az esőcseppek között apró hóhelyeket lehetett felfedezni. Ha az idő felderül, dertől lehet tartani.

— Tánccesztély. A magyar szent korona országai vörös kereszt egyletének Sepsiszentgyörgy városi és vidéki fiókegylete javára 1884. évi szeptember hó 9-én Sepsiszentgyörgyön, a városház disztermében zártkörű táncesztély rendeztetik. A rendező bizottság a következő tagokból áll: Báro Szentkereszty Béláné, Gróf Kálnoky Imre elnökök. Kelemen Lajosné, Br. Szentkereszthy Béla alelnökök. Bartók Károly jegyző. Forró Béla pézstárnok. Barthos József, Dr. Bodor Tivadar, Bogdán Andor, Bogdán Arthur, Bogdán Emil, Cseh Gyula, Dr. Daday Vilmos, Damokos Miklós, Darvas Lajos, Kónya Gábor, Künne Tivadar, Orbai Mátyás, Potsa Bertalan, Dr. Székely György, Szentiványi Miklós, Tompa István, Vajna István, Vajna Miklós, biz. tagok. Belépti díj: személyjegy 1 frt, családijegy 3 frt, karzati ülőhely 1 frt. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 9 órákor.

— Értesítés. A kézdivásárhelyi községi iskolánál 16 drb iskolai pad eladandó. Ezen padok a községi leányiskola udvarán megtekinthetők. Illetők a vevés iránt értekezhetnek Kőllönte Mózes isk. gondnok urnál. K. Vásárhelyt, 1884. aug. 27. Az iskolaszék.

— Köszönetnyilvánítás. Helybeli polgár t. Czirmai Sándor cipész ur közs. iskolának néhány drb ásványt ajándékozván: neki ezért a nyilvánosság terén is köszönetet

Bondunk. Kézdi-Vásárhelyt, 1884. aug. 27. Az iskolaszék.

— Györgyjakab Márton csikszeredai könyvnyomdász és könyvkereskedőnek — ki üzletét minden tekintetben a mai kor igényeihez kívánja alkalmazni — lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk a figyelmet s nevezettet ajánljuk Csikmegye művelt közönségének becses pártfogásába.

A közönség köréből.*)

Kovácsna, 1884. aug. 23.

Tek. szerkesztő ur!

Folyó évi augusztus 10-én kiadott becses lapja 64. számában „A közönség köréből“ rovatban a² aláírással Kovácsna fűrdőbirtokosságát és Csia György elnököt igaztalan állításokkal megtámadó cikik jelenvén meg, arra a tek. szerkesztő ur engedelméből az igazság érdekében felvilágosító és tájékoztató adatokkal szolgálunk a nagyérdemű olvasó közönségnek.

Erre vonatkozólag itt áll a fűrdőbirtokosságnak augusztus 23-iki közgyűlési határozata:

„ad 3. Elnök atyánkfia az interpellációra kinyilatkoztatja, hogy olvasta azon iratot s minthogy azt hir szerint a² diurnista irta: fölöslegesnek tartja arra felelni is.

A gyűlés erre egyhangulag meghatározza, hogy miután ezen közlemény közérdekű, minden áron kell, hogy az olvasó közönség a fűrdőbirtokosságnak és elnökségnek alaptalan vádkép felhozott ténykedéséről a nyilvánosság terén tiszta és az igazságnak megfelelő felvilágosítást nyerjen és épen azon lapban, melyben az alptalan támadás megjelent és a melynek szerkesztőségétől O. aláírással a 62. szám alatt igen tisztességes elismerésben részesült Kovácsna község s különösen a fűrdőbirtokosság.

Midőn tehát a gyűlés a „Székelyföld“ben a felelettel meghatározza, egyidejűleg a²-t rágalmazónak deklarálja s utasítja, mint már akárhányszor utasítva volt, mikép hogy ha lapokban is irni erőlködik, törekedjék legalább valószínűséget irni; testületeket pedig és oly egyént, ki a közügyek oltárára naponta áldozik és magán fölötté áll, ne mereszljén éretlen tollára venni.“

Hogy mi indítja a² urat azon dicsó vállalatra, hogy valamelyik erkölcsi testületnek évenként — a nélkül, hogy őt valaki sértené — neki rohanjon s azt és annak elnökét alaptalanul bepiszkolni törekedjék: azt felfogni alig lehet; nagy valószínűséggel hegedűs kollégáinak gráciájába szeret ezek által befurakodni. A mult fűrdődény alatt Ábri cigányt égig magasztalta, ma meg Bónisnak és Rádulyanak bálványoz.

Elsőbben is a fűrdőbirtokosságot támadja meg a², azt állítván, hogy a fűrdő emelése érdekeben mit sem tesz a fűrdőbirtokosság, minden úgy van, a mint volt régen s úgy is marad, míg a világ.

Ha annyit áldozna mindenki, mint firkász öcsénk, akkor bizony egy lépés haladást sem mutathatnánk fel; de — hála az Istennek — vannak áldozatkész embereink, kiknek szellemi és anyagi befolyásával csak 10 év óta is annyit haladott Kovácsna, mikép, tekintve a helyi viszonyok különfeleségét, a kisbirtokosokból álló fűrdőbirtokosságnak silány anyagi helyzetét stb. stb., a haladás felette áll sok olyan székely fűrdőhelyiségnek, melyeknek nagybirtokosok a tulajdonosai.

Olvasza meg a² barátunk a „Fővárosi Lapok“ idei 175. számában Jakab Ödön jeles írónak Kovácsnáról irt megemlékezését, a „Székelyföld“ 62. számában O. aláírással tett elismerő rajzát a kovácsnai fűrdőnek és a „Székely Nemzet“ 128. számában megjelent fűrdői levelet s piruljon meg irkafirkájára!

(Vége következik.)

A gyűlés megbízásából
többen.

*) Ezen cikikért a felelősséget csakis a sajtóhatósággal szemben vállaljuk el. Szerk.

Nyilatkozat.

Alattirt kijelentem, hogy Sándor nevű fiam adósság csinálásaiért s egyéb-nemű kihágásaiért semminemű szavatossá-got nem válllok s netaláni hitelezői köve-teléseiket csupán vele szemben érvényesí-tetik.

Kelt Csíkszeredában, 1884. augusztus hó 23-án.

Dr. Spányik József.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Móricz Gyula.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Hivatalos árfolyamok és érték-

a budapesti áru-tőzsdén.

Augusztus 26-án.

Magyar aranyjáradék 6%	121.75
Magyar aranyjáradék 4%	91.20
Magy. papíráradék 5%	87.80
Magyar vasúti kölcsön	141.75
M. keleti vasúti államkötv. I. kibocs.	96.—
M. keleti vasúti államkötv. II. kibocs.	118.50
M. keleti vasúti államkötv. III.	101.75
Magyar földterhermentesítési kötvény	100.50
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	100.50
Temes-bánati földterherm. kötvény	100.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	100.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	101.—
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	100.—
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	98.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	114.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	115.75
Osztrák járadék papírban	80.—
Osztrák járadék ezüstben	81.10
Osztrák járadék aranyban	103.50
1860. államsorsjegyek	135.—
Osztrák-magyar bankrészvény	855.—
Magyar hitelbank-részvény	295.25
Osztrák hitelintézet-részvény	295.40
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.74
20 frankos arany	9.64
Német birodalmi márka	59.50
London (2 havi váltókért)	121.55

A szebeni kis lutri.

H u z á s augusztus 20-án.

52. 40. 4. 28. 82.

Sz. 2446. tkvi
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Pünkösztől Albertné szül. Mancsu Polixéna beregszászi lakos végrehajtónak Bitai Józsefné szül. Donáth Polixéna márkosfalvi lakos végrehajtást szenvedett elleni 50 drbarany tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kvásárhelyi kir. törvényszék területén levő Márkosfalva községben fekvő, a márkosfalvi 42. számu tkjvben 137. 138. hr. sz. ingatlanra 326 frt, a 980. hr. sz. alattira 60 frt 1 kr, az 1025. hr. sz. alattira 30 frt 1 kr, és az 1514. hr. sz. alattira 50 frt 1 kr, összesen tehát 466 frt 3 kr értékű ingatlanokra az árverést a megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a a fentebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Márkosfalva községben, a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoznak a tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság üléséből 1884. évi július hó 31-ik napján.

Sz. 1588—1884.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy M. Bács végrehajtónak Landt József végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi

kir. törvényszék területén levő, Kézdi-Vásárhely városában fekvő, a kézdivásárhelyi 733. számu tkjvben foglalt 1438. 1439. 1440. hr. sz. alatti ingatlanra és a Kézdi-Vásárhely-kantai 734. sz. tkjvben foglalt 1442. hr. sz. ingatlan, mint zálogbirtokra, az özv. Cserey Jánosné, mint zálogba-adó joga sérelme nélkül, az árverést 1100 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Vásárhelyt, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

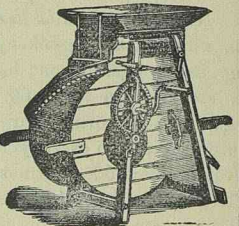
Árverezni szándékoznak a tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1884. évi május hó 14-én tartott üléséből. 2—3

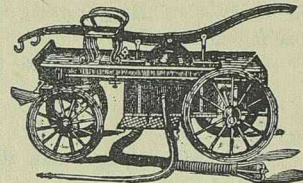
WASS és RIEMER

15—52

vaskereskedése,
gazdasági gépek,
FECSKENDŐK,
tüzöltő szerelvények és
harangok
állandó gyári raktára
és kiállítása

Sz.-Udvarhelyt.

Mint hazánk leghírnevesebb és megbízhatóbb gyárosainak képviselői, ajánljuk a következő, nagy választékban készleten levő gazdasági gépeket, eszközöket és szerelvényeket:

Soproni Seltenhofer Frigyes és fiától: tüzi fecskendők, tűzöltő szerelvények és harangokat.

Budapesti Grossmann és Rauschenbachtól: kitűnő, legjobb szerkezetű kézi, lörejei járgányos cséplőgépek és rostákat.

Budapesti Brogle Józseftől: konkolyválasztó trieurók, szőrórosták és kukoriczamorzsolókat.

Mosonyi Kühne Edétől: Hungaria Drill sorbavető gépek, lókapák, ekék és boronák, szec. ka- és répavágó gépeket.

Budapesti Tarnóczy Gusztávától: különféle szerkezetű, legelőszertűbűnek bizonyult szénagyűjtők, rétygalyok, boronák, vetőgépek, rosták, váltó és kerülő ekéket.

Budapesti Kotz Páltól: szeeska-, répavágók, rostáló-, daráló-, vető-, boronáló- és összes ekéit.

Továbbá: Angolhon legelső gyárosa lincolni Clayton és Shuttleworthtól: gözcséplők- és mozdonyokat. — Bécsi Tán-ezós Rezsőtől: tűz és betörés ellen biztos pénzszekrényeket.

Mindenek elősorolt gazdasági gépek, tüzi fecskendők, tűzöltő szerelvények és harangokból nagyválasztékú raktárt tartván, felhívjuk a nagyérdemű gazdaközön-séget annak megtekintésére. Gépeink könnyű járása, szolid szerkezete és czélszerű használhatóságáról mindenki személyesen meggyőződhetik, mire névze készek vagyunk a felelősséget elvállalni. — Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, kérjük minél gyakoribb megbízásait.

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER.

Könyv-, papir- és írószer-kereskedés Csík-Szeredában.

Györgyjakab Márton

könyvnyomdász és könyvkereskedő Csík-Szeredában a „Csillag” vendég-lővel szemben.

Üzletemet a kor színvonalán kívánván tartani, s másfelől, hogy a n. érd. közönség igényeinek is megfelelhessenek, a k ö n y v n y o m d a mellé leg-ujjabban egy jól berendezett

könyv-, papir-, rajz- és írószer-kereskedést nyitottam.

Együttal bátor vagyok felhívni a tanító urak figyelmét, hogy nálam mindenféle iskolai szerek a tanulók részére feltűnő olcsó áron kaphatók.

Ugyisint kaphatók iskolai könyvek, ájtatos hölgyek részére ima-könyvek. Az érdekeltek figyelmét felhívom az új ipartörvényre, mely nálam szintén kapható.

Továbbá elválllok mindefféle

KÖNYVNYOMDAI MUNKÁT

határozott időre, tisztán, izléssel s oly olcsó árban képes va-gyok azt előállítani, hogy e tekintetben bármely hazai nyomdával verse-nyezhetek.

A munkához szükséges papírt rendes gyári áron számítom.

A leggyakrabban előforduló nyomtatványokból raktárt tartok t. Kricsa Péter ur könyvkereskedésében Gy.-Szt-Miklóson, hol azok igen jutányos áron kaphatók.

Mindenféle könyvkötői munkát nagyon jutányos áron elválllok.

Midőn az eddigi nagybecsű bizalomért és pártfogásért őszinte hálá-mat fejezem ki, remélem, hogy a n. érd. közönség becses pártfogását ez új vállalatommal is szerencsés lesznek megnyerni.

Teljes tisztelettel

Györgyjakab Márton,
könyvnyomdász és könyvkötő.

Feltűnő olcsó árak!

A legújabb betűkkel felszerelt könyvnyomda.

A „Csillag” vendég-lővel szemben.

TERNO!!!

nem matematikai szédélges, hanem tiszta valóságos tény! Mióta csak a lotto létezik, egy lotto-matematikos sem volt képes ezt felmutatni.

Számtalan terno, ambo-solo és ambo nyeremények vannak, de nem matematikai kiszámítás útján, hanem egy új felfedezett lotto-játzsma rendszer alapján.

Éljen Csekefalvy Ilona asszonyság!

Kassán, fő-utca 86. sz. a.

Ő az, ki felfedezte a lotto titkát, megszégyenít minden más lotto-rendszert, melyek czélhoz soha sem vezetnek.

A ki szerencsés akar lenni, csakis általa érheti azt el.

Megkereső levelekbe levelezésre 3 drb 5 kros postabélyeg melléklendő.

A legutóbbi bécsi, gráci és brünni huzáson nyertünk, és pedig

4800 frtos terno.

Továbbá ambo-solo és ambot: Morvaországából: Wessely S. czu-korgyári felügyelő Goding Gottwald Anna Andersdorf. Lotsch János Leipunken a czukorgyárban. Sigmund Károly, Wagstadt, kocsmáros. Trieb Florián szabó, Reschen, u. p. Bergstadt. Gorcina J. Bochanditz. Könyű Imre Brünn, Bürgergasse Nr. 6. Orlich Florián Wagstadt. Kaibl J. és Bruszt István, mindkettő főmolnár, Kolomeán (Gácsország). Fiebach Herman Engelsberg, Szilécia. Rozner Manó Nagy-Szeben. Skalkó Ferencz Budapest, liliumutca 34. szám. Brunzvik Gusztáv Vác. Tarnócz Antal Makó. Fischer György Krapina-Teplitz. Kosztolányi Hedvig Pozsony, felberutca 11. 34. sz. Bauer E., cs. kir. tűzér szakaszvezető a promontori löporraktárban, Budapesten. Leopoldi Xaver Turn Szeverinből. Nüsky Károly Temesvárról. Grünfeld Ábrahám Nagyváradról. Holló Péter Szegebről. Fekete Ambrus Bécs, Kaunitzuteza. Vierek Miklós Podgursch (Krakkóból).

1—3

!!! A tények bizonyítanak !!!

Ny. Szabó Albert gyorsajtóján Kézdi-Vásárhelyt.